

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-122/12

**Priština,
19. februar 2013. godine**

U postupku

N.R

Tužena strana/Žalilac

Protiv

K.Z

Podnosilac zahteva/Tuženik

Koga zastupa

M.R.V

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/144/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA27143), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 19. februara 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništava se *ex officio* odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/144/2012, od dana 29. februara 2012. godine, i odbacuje se imovinski zahtev pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KIZK.
- 2- Troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset) će snositi tuženik te isti trebaju biti plaćeni Kosovskom budžetu u roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorija:

Dana 28. februara 2007. godine, M.R.V u svojstvu člana domaćinstva nosioca imovinskog prava je podnela imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (AKI), kojim je potraživala potvrđivanje imovinskog prava (sada pokojne) njene majke nad stanom koji se nalazi u ulici Dimitrija Tucovića br. 44 [beleška suda: trenutna adresa očevidno Marin Baleti br. 44] u Đakovica, u površini od 61 m². Ona je izjavila da je njena majka K.Ž. bila vlasnik stana. Ovaj stan je dat njenoj jetrvi, N.R, da koristila isti do saglasnosti vlasnika do prodaje. U daljem postupku ona je dostavila KAI punomoćje dato od strane njene majke, K.Ž.

Nakon obaveštenja o zahtevu, N.R. je podnela odgovor, i potvrdila izjavu podnosioca zahteva jer prema njoj, stan joj je dat pre 28. godina te i da od tada one i njena porodica žive u istom.

Odlukom KPCC/D/R/144/2012 KIZK je prihvatila zahtev M.R.V. i odlučila da je ona dokazala da je K.M.Ž. vlasnik imovine.

Odluka je uručena tuženoj strani dana 31. jula 2012. godine.

Dana 24. avgusta 2012. godine, tužena strana (u daljem tekstu: žalilac) je uložila žalbu Vrhovnom sudu. Ona je napala odluku iz razloga povrede materijalnog i proceduralnog prava i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja te predlaže da se preinači napadnuta odluka.

Prema njoj, sada njena pokojna svekrva je napustila Kosovo tokom rata. Ona je dodala da je živela u stanu zajedno sa njenim mužem 40. godina te i da je isplatu stana obavio njen muž, sin K.Ži. Ona je

obavestila Sud da je već u 2007. godini podnela tužbu pred Opštinskom sudu u Đakovici za potvrđivanje svojinskog prava. Pored toga, žalilac smatra sebe kao naslednikom njene svekrve.

Podnosilac zahteva (sada: tuženik), zastupan od strane M.V, je reagovala na žalbu, sa predlogom da se ista odbije. Ona je izjavila da je K.Z. još uvek bila živa, te žalilac nije bio njen naslednik pošto je njen suprug takođe još uvek bio živ. Ona je izjavila da žalilac nije mogao steći svojinsko pravo nad stanom na osnovu neposrednog poseda pošto je ona znala da nije vlasnik. Dalje, dokazi dostavljeni od strane žalioaca ne pružaju dokaz da je stan bio njen.

Pravno obrazloženje:

Na početku Sud želi da naglasi da su stranke u ovom postupku N.R. kao tužena strana/žalilac i K.Z. kao podnosilac zahteva/tuženik. M.V. je zastupnik podnosioca zahteva/tuženika na osnovu punomoćja datog od strane K.Z., te prema tome ona nije stranka u zahtevu.

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana predviđenom članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Zahtev ne može biti prihvaćen pošto predmet ne spada u sklopu nadležnosti KIZK (član 11.4 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079). Međutim, pošto KIZK nije odbacila zahtev zbog nedostatka nadležnosti, već je odlučila o zasnovanosti predmeta i prihvatila zahtev, ova odluka se *ex officio* treba poništiti te umesto da se zahtev prihvati isti se treba odbaciti.

Iako KIZK kao kvazi-sudski organ odlučivanjem o zasnovanosti zahteva je već prihvatila svoju nadležnosti, Sud *ex officio* ocenjuje da li predmet spada u okviru svoje nadležnosti (član 195.1.b) Zakona o parničnom postupku).

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako žalac ne samo dokaže pravo nad imovinom već takođe dokaže da on ili ona trenutno nije ustanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovom slučaju, međutim, nema dokaza ili bilo koje indikacije da je gubitak imovine povezan sa oružanim sukobom iz 1998/1999. godine. Suprotno, tuženik je lično izjavljuje da je ona dala stan žalioocu da živi u njemu. Žalilac jedio ostaje u stanu i sada izjavljuje da je stan njen, iako tuženik tvrdi da je njen stan, te ovo nije aspekt povezan sa oružanim sukobom u 1998./1999. godini.

Slični predmeti ne spadaju u sklopu nadležnosti KIZK ili Žalbenog veća KAI, te isti trebaju biti rešeni od strane nadležnog građanskog suda.

Prema tome, odluka KIZK povodom zahteva se *ex officio* poništava i zahtev odbacuje pošto ne spada u okviru nadležnosti KIZK i Suda.

Sudska odluka ne prejudicira prava tuženika da potražuje njeno imovinsko pravo pred nadležnim lokalnim autoritetima.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2) uzimajući u obzir da se vrednost konkretne imovine može razumno oceniti kao više od € 20.000: € 30.

Tuženik će snositi troškove postupka pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa prebivalištem u inostranstvu obavezno da plati kaznu, završni tok za isplatu ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Sud je odredio rok od 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar